

Acta del Ple extraordinari i urgent de l'Ajuntament del Masnou del 22 de setembre de 2014

A la vila del Masnou, a les 21 hores del dia 22 de setembre de 2014, es reuneixen, a la sala de sessions de l'Ajuntament, a fi i efecte de portar a terme una sessió plenària extraordinària i urgent, sota la presidència de l'alcalde president, el Sr. Pere Parés i Rosés, amb l'assistència dels tinents i la tinenta d'alcalde, el Sr. Jaume Oliveras i Maristany, el Sr. Eduard Garcia i Gebani, la Sra. Noemí Condeminas i Riembau, el Sr. Llorenç Birba i Fonts, el Sr. Joaquim Fàbregas i Sagué, i el Sr. Jordi Matas i Claramunt.

I els regidors i regidores següents: el Sr. Ferran Flo i Torrell, el Sr. Àngel Lugo i Calderón, la Sra. Sílvia Folch i Sánchez, la Sra. Marta Neira i Reina, el Sr. Artur Gual i Castellana, la Sra. Núria Fusellas Gaspà, el Sr. Ernest Suñé i Nicolás, el Sr. Francesc Xavier Serra i Vigil, la Sra. Elena Crespo i García, la Sra. Carmen Martínez i Fernández, el Sr. Federico Manuel de las Heras i Garrido, el Sr. Francisco Avilés i Salazar, i la Sra. Judit Rolán i Romero.

Actuen de secretària general i d'interventora les que ho són de la corporació, la Sra. M. Cèlia Alcalá Gómez, i la Sra. Leonor Martínez Lacambra, respectivament.

S'excusa per la seva absència el Sr. Màxim Fàbregas i Añaños (ICV-EUiA).

La presidència obre l'acte i es despatxen els assumptes inclosos en l'ordre del dia tramès juntament amb la convocatòria, i s'adopten els acords següents:

1. Ratificació de la urgència

El Sr. Pere Parés

Jo demanaré, sisplau, ratificar la urgència perquè avui el Masnou s'aplega amb més de 300 ajuntaments que, avui mateix, han aprovat aquesta mateixa moció i, al llarg de la setmana, ho faran 600, arribarem fins els 600, i és per això que els demano senyors i senyores regidors i regidores, sisplau, que ens ajudin a ratificar la urgència.

El president sotmet a votació la urgència amb el resultat següent: 16 vots a favor (CiU, ERC-AM, PSC-PM, ICV-EUiA i la regidora no adscrita), 2 vots en contra (d'un regidor del PSC-PM i GIM) i 2 vots d'abstenció (PP). S'aprova per majoria absoluta.

2. Moció per donar suport a la llei de consultes i la convocatòria de la consulta sobre el futur polític de Catalunya del 9 de novembre de 2014

El senyor Pere Parés i Rosés llegeix la moció següent:

Aquesta moció s'ha presentat a l'empara del que diuen els articles 38 i 39 del ROM, no ha passat per Comissió Informativa i no s'ha sotmès a examen de Secretaria ni Intervenció.

“Com qualsevol altre poble del món, els catalans i catalanes tenim el dret a decidir el nostre futur en llibertat, un dret que està reconegut en els principals tractats internacionals. Un futur que s'emmiralla en un cultura, una llengua i unes tradicions pròpies avalades per segles i segles d'història que s'estronquen ara fa 300 anys, amb la Guerra de Successió, i amb els decrets de Nova Planta que aboleixen les constitucions catalanes i les institucions pròpies.

Aquest any 2014, també coincideix amb el centenari de la creació de la Mancomunitat de Catalunya, com a expressió institucional de la nostra voluntat d'autogovern, i amb el setanta-cinquè aniversari de l'entrada de les tropes franquistes a Catalunya, fet que va comportar la supressió de la Generalitat, l'exili republicà, l'inici de la dictadura i d'una cruel repressió, que va tenir una expressió especialment brutal en el posterior assassinat del president Companys.

Enguany celebrem 5 anys de la primera consulta popular a Arenys de Munt, un fet que ens va fer adonar que aquesta via era possible, i que va evidenciar que hi havia molts catalans i catalanes que estàvem disposats a tirar endavant i a mobilitzar-nos per demostrar la voluntat majoritària del poble català de voler decidir el futur votant. La sentència del Tribunal Constitucional anul·lant part de l'articulat de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya del 2006 aprovat pel nostre Parlament i referendat pel poble de Catalunya va propiciar la primera manifestació multitudinària de rebuig a l'actitud del Govern estatal l'any 2010. De llavors ençà n'han estat moltes més, amb la convocatòria de la societat civil i el suport de la majoria de les forces polítiques del país. Vam omplir Barcelona el 2012, vam travessar Catalunya amb la Via Catalana el 2013 i aquest onze de setembre de 2014 hem tornat a demostrar al món la rellevància i la transcendència del procés construint una V que des de la plaça de les Glòries s'ha estès per tot Barcelona. La mobilització popular i cívica de la ciutadania i les entitats han exercit de pressió constant per garantir el procés.

Una gran majoria social de Catalunya ens ha demostrat en els darrers anys que està a favor de l'autodeterminació dels pobles i que reivindica el dret a decidir i vol exercir-lo per tal de recuperar llibertats perdudes. Un moviment transversal tant a nivell territorial com social i polític perquè es sustenta en l'essència de la democràcia i, per tant, insta al Govern i al Parlament a prendre decisions que representin la majoria dels catalans i de les catalanes. Davant aquesta reivindicació democràtica, els partits polítics no s'hi poden girar d'esquena. Un moviment social que ha optat per la via pacífica, pel diàleg, per la defensa ferma d'uns objectius polítics clars, i que respon al genuí caràcter català, moderat però ferm en els seus objectius, vinculat a tota una història i tradició de compromís i activisme per la conquesta del seus drets ciutadans, socials i nacionals.

Constatem que el procés que viu Catalunya ha de comportar, per a ser creïble i il·lusionant per a la ciutadania, el compromís de totes les forces polítiques d'iniciar una nova etapa del país marcada per la defensa i ampliació de l'estat de benestar, el combat contra l'atur, la pobresa i les desigualtats, i la lluita, sense excuses, ni treva, ni excepcions, contra la corrupció.

La Nació Catalana, amb una llengua i una forma de vida pròpies en l'ordre social, econòmic, jurídic i polític té dret a la seva autodeterminació, com qualsevol altra nació. Aquest dret és un principi fonamental dels Drets Humans i està recollit en la Carta de les Nacions Unides així com també al Pacte Internacional dels Drets Civils i Polítics.

El Parlament de Catalunya acaba d'aprovar per una majoria àmplia i transversal de les forces parlamentàries la Llei de consultes populars no referendàries i participació ciutadana, després d'haver seguit totes les passes que la legislació actual determina. Aquesta llei ha estat avalada pel Consell de Garanties Estatutàries i dona empara legal a la consulta sobre el futur polític de Catalunya.

El president de la Generalitat de Catalunya, el M. Hble. Sr. Artur Mas, convoca la ciutadania de Catalunya per a la consulta del dia 9 de novembre de 2014, una consulta que hem demanat i que ens hem compromès a tirar endavant els ajuntaments catalans de forma reiterada.

Els ajuntaments garantirem la llibertat individual i el procés democràtic, facilitant tots els recursos i les eines necessàries per fer possible la celebració de la consulta de forma coordinada amb el departament competent del govern de la Generalitat de Catalunya. Així mateix fem una crida a la ciutadania a participar-hi de manera activa, cívica i pacífica.

ACORDS

1. Mostrar el suport a la convocatòria de la consulta del 9 de novembre de 2014, per decidir lliurement el futur de Catalunya dins l'exercici dels nostres drets democràtics i prendre el compromís de l'Ajuntament del Masnou en la seva realització, facilitant tots els recursos i les eines necessàries per fer-la possible, fent una crida a la participació.

2. Donar ple suport al president i al Govern de la Generalitat, al Parlament de Catalunya i als partits polítics que donen suport a la convocatòria i a la materialització de la consulta del 9 de novembre dins el marc legal que és la Llei de consultes populars no referendàries i participació ciutadana, aprovada pel Parlament de Catalunya, ja que respon a la voluntat majoritària del poble català i dels seus representants.
3. Comunicar aquest acord en el període de 5 dies des de la seva aprovació al president de la Generalitat de Catalunya i a la presidenta del Parlament de Catalunya i als grups parlamentaris. També a l'Associació de Municipis per la Independència (AMI) i a l'Associació Catalana de Municipis (ACM), qui ho trametran de forma conjunta al president del Govern espanyol, al president del Congrés dels Diputats, al secretari general de les Nacions Unides, al president del Parlament Europeu, al president del Consell de la UE i al president de la Comissió Europea.”

El president la sotmet a votació amb el resultat següent: 16 vots a favor (CiU, ERC-AM, PSC-PM, ICV-EUiA i la regidora no adscrita) i 4 vots en contra (PP, GIM i un regidor del PSC-PM). S'aprova per majoria absoluta.

La Sra. Judit Rolán

Bona nit a tothom. Quin goig que fa avui la sala de plens. Jo seré sense dubte la més breu i m'agradaria dir tres coses. La primera és que sense dubte ara és l'hora. La segona és que no hem de fer ni un pas enrere i la tercera és que visca Catalunya lliure.

El Sr. Francisco Manuel de las Heras

Gràcies, senyor alcalde. Bona nit a tothom.

Bé, el poble català, com a subjecte de ple dret ho és a través de la Constitució espanyola, dins de la qual s'enquadra la seva actuació en la democràcia que tots ens vam establir al 1978, democràcia de la qual emanen uns principis en el qual es reconeix la sobirania a tots els espanyols, una sobirania compartida, un proindivís.

L'article 122 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya permet a la Generalitat convocar consultes, però sempre i exclusivament dins de l'àmbit de les seves competències.

Sobre la base d'aquesta llei no es poden formular preguntes sobre la independència de Catalunya, ja que és una qüestió no només de 7 milions i escaig de ciutadans sinó de 47 milions llargs, de tots els espanyols.

El Congrés dels Diputats, el 8 d'abril de 2014, va dir no a la petició del Parlament perquè se li delegués les competències per convocar referèndums i aquesta va ser una resposta democràtica.

El 86 % dels diputats del Congrés va dir no a la majoria dels diputats catalans al Congrés i la majoria de diputats catalans al Congrés van dir no a aquesta petició.

El Consell de Garanties Estatutàries va dir que la llei complia amb la Constitució i l'Estatut, de fet ho van dir cinc dels nous consellers, curiosament els designats per CiU i ERC.

Així mateix, el Consell de Garanties Estatutàries, malgrat se li va demanar, va buscar excuses per evitar pronunciar-se sobre si la pregunta pactada pels quatre grups i el president de la Generalitat s'ajustava al marc constitucional i estatutari i no va voler pronunciar-se perquè hauria d'haver conclòs que aquesta pregunta és contrària a la Constitució i a l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Per cert, amb aquesta llei volen convocar un referèndum *de facto* sobre la independència de Catalunya, però la mateixa llei prohibeix consultar sobre impostos o sobre retallades, no sé si això és gaire coherent.

La diversitat a Espanya és plenament reconeguda a través dels estatuts d'autonomia i la constitució, que confereixen àmplia capacitat normativa a les comunitats i, per tant, a Catalunya.

La lectura esbiaixada del passat que fan en aquesta moció i l'oblit intencionat del que ha suposat per a tots els ciutadans i especialment pels ciutadans catalans del benestar i prosperitat, els més alts de la nostra història aconseguits durant aquests anys de Constitució, signifiquen un tall descriptiu que en gens s'ajusta a la nostra realitat i, que només obeeix a una lectura interessada i totalment allunyada de la realitat palpable, propi de qui només vol veure el que no és.

Realitat que vivim com a ciutadans de ple dret, com a ciutadans espanyols i com a ciutadans europeus i que ha suposat la pedra angular del nostre benestar i de la nostra pacífica convivència.

Segueixen vostès en els plantejaments ancorats el 1939 i tornen a oblidar el 1978 i el que abans he esmentat. Parlen de l'assassinat de Companys, no parlen d'una guerra que va anar d'espanyols contra espanyols, de catalans contra catalans i que la fractura i factura posteriors van ser grans i que ha estat feliçment superades, almenys per la majoria. Vostès són dels pocs que tenen especial interès a aprofundir en això, la qual cosa suposa, des del meu punt de vista, una greu irresponsabilitat.

Comentava recentment en un altre Ple, aquesta setmana, que les rancúnies allí ens condueixen, almenys, a res bo i en el seu discurs crec que estan presents veladament i de forma iterativa.

S'han erigit en majoria social de Catalunya, és cert que hi ha molta gent per la independència, si això no ho neguem, ja ho hem vist, hi ha moltes ganes, hi ha moltes il·lusions, ja ho hem vist, això no ho he negat ni ho negaré mai. També hi havia molta gent al Quebec i a Escòcia, que encara que amb casos amb entorns sociopolítics diferents, pretenien la mateixa fi que vostès, posar fronteres geogràfiques, socials, econòmiques, mediàtiques i judicials.

Aquí a Catalunya si cap, hi ha uns factors diferenciadors respecte del Quebec, Escòcia i altres casos que hi puguin haver. Parlo dels mitjans de comunicació públics catalans al servei de la seva causa, de forma descarada, indecent. Descarada per la informació, descarada en els seus continguts i focalització, descarada en les seves consignes.

Fa pocs dies, periodistes de TV3 es queixaven de la imparcialitat de les informacions que es veien obligats a transmetre. Els manuals d'estil, creats per deformat la realitat i posar tallafocs en aquests aspectes, que interessin que siguin solapadament arraconats, conformen una forma d'ideologitzar que no s'ha vist en altres països. I deia que era indecent perquè la paguem tots. Hem de suportar obligats el seu dèficit i ineficiència.

Amb els nostres impostos s'està jugant a construir realitats paral·leles i a fomentar divisió entre els catalans, obligant a situar-los a un o altre costat, quan tanta i tanta gent ha estat còmoda, sense necessitat de perfilar-se gaudint dels seus sentiments i la seva forma de ser, fos del color que fos, i voler dividir com una arma política al servei de la ideologia governant, és per a mi indecent.

Els catalans hem votat i votarem els nostres representants en el marc del nostre estatut i de la nostra Constitució, una consulta separatista va en contra del nostre Estatut i en contra de la nostra Constitució. Cap de les dues pot ser derogada per la força del carrer o per manifestacions, per concorregudes que siguin. Això és democràcia, això és legalitat.

Com a Ajuntament ens neguem a convertir-nos en un piquet informatiu i Holligans d'un president de la Generalitat que, molt possiblement per segona vegada, convoqui eleccions a mitja legislatura, una legislatura en la qual la Generalitat ha dedicat més esforços a sortir d'Espanya que no a sortir de la crisi econòmica. Uns esforços separatistes que posen en risc l'inici de la recuperació, que s'està aconseguint amb tant i tant d'esforç.

Respecte als drets a Catalunya com qualsevol altre poble d'Espanya, bé, acaben de donar nous drets l'autodeterminació, però és que l'autodeterminació no és cap dret o és que no ho saben vostès?

Al nostre país, almenys per a qui respecti la legalitat, la fractura de l'Estat, la partició, divisió, ampliació o qualsevol altra proposta que suposi canviar les nostres fronteres té un altre camí legislatiu totalment diferent a l'anomenat entre cometes "procés".

Per què no ho han utilitzat dins de la llei? Aquí la tenen, que per això està, perquè pel que no està és per plantejar les coses per la porta de darrera. Aquesta drecera no val, no serveix, no és legal i, per tant, no és democràtic. Els ajuntaments, com a Administració de l'Estat, han de complir la llei.

Votarem no, hem votat no a una moció que és un doble sí, d'una banda, i un triple sí d'una altra. Votarem no, hem votat no, que és un doble sí, un sí a la democràcia i sí a l'estat de dret i sí a la convivència i votarem no, que és un triple sí, sí a Catalunya, sí a Espanya, sí a Europa. Gràcies.

El Sr. Pere Parés

Té la paraula el portaveu del Grup Municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya.

El Sr. Jaume Oliveras

Molt bona nit. Avui assistim a una sessió històrica del nostre Consistori.

Avui, 22 de setembre del 2014, l'Ajuntament del Masnou vol estar a l'alçada del moment. Tres-cents anys després de la caiguda de Barcelona a mans de les tropes borbòniques, Catalunya està més a prop que mai de recuperar les seves plenes llibertats.

Avui prenem el compromís de donar suport a la llei de consultes populars que va aprovar el passat divendres el Parlament de Catalunya i a la convocatòria de la consulta del proper 9 de novembre del president de la Generalitat.

L'Ajuntament del Masnou, amb l'acord d'avui, pren el compromís de donar tot el suport i posar tots els mitjans per tal que la consulta del 9 de novembre sigui una realitat. Durant aquests darrers anys, el nostre Ajuntament ha anat mostrant el seu suport, més ferm, al dret a decidir dels catalans i catalanes i el dret que tenim a construir la nostra pròpia independència. El nostre Ajuntament sempre s'ha compromès, també en altres moments històrics, amb la llibertat sempre, proclamant la República el 14 d'abril de 1931 o bé defensant les competències del Parlament l'any 1934. Recordem una frase premonitòria de la correspondència d'un masnoví de l'any 1934. "Que Catalunya, quan li donin la seva única arma bona 'el vot' tornarà a dir que és Catalunya i que vol ser Catalunya".

Avui, que la ignorància està instal·lada en les més altes instàncies de l'Estat espanyol, pensant-se que el nostre país és una Comunitat Autònoma fruit de la Constitució de 1978, hem de proclamar no només que l'actual president de la Generalitat és el 129è president, sinó que som hereus de la nostra història, lligada sempre a la lluita per la llibertat: des de la Guerra dels Segadors i la República de Pau Claris de 1641. De la Guerra de Successió, el setge de Barcelona i la derrota amb el Decret de Nova Planta. De la Renaixença a les bullangues del segle XIX. Del primer Congrés Catalanista, la Solidaritat Catalana i la Mancomunitat amb la construcció d'estructures d'estat. De Prat de la Riba a Layret o el Noi del Sucre. Del president Macià i la Catalunya Republicana al president màrtir Lluís Companys. La Catalunya que pateix l'exili, la repressió. La Catalunya que inicia la resistència, com sempre ha fet, després de les derrotes. I també, avui, que l'opció independentista respon a una majoria social, de l'independentisme que neix als anys 70 i 80, llavors minoritari, que intentava trencar els murs de silenci a l'independentisme d'avui de la normalitat, que respon a un projecte ciutadà, integrador, inclusiu, que aspira a construir un país nou d'homes i dones lliures.

L'Estatut del 2006 ha estat el darrer intent de convivència dins Espanya i la sentència del Tribunal Constitucional de 2010 l'estocada definitiva. Les grans mobilitzacions pacífiques i democràtiques dels darrers anys, la manifestació a Barcelona del 2012, la Via Catalana del 2013, que també va omplir el nostre poble de punta a punta, i la manifestació d'aquest any amb el senyal de la victòria, ens donen l'impuls per arribar al 9 de novembre.

El Parlament de Catalunya i el Govern estan actuant a l'alçada de les circumstàncies. Però tot això ha estat possible pel moviment que s'ha produït de baix a dalt: les consultes iniciades a Arenys de Munt, els ajuntaments compromesos i, molt especialment, l'Assemblea Nacional Catalana, han esdevingut el gran catalitzador de tot aquest moviment popular. Un cop més, el Masnou demostra el seu compromís amb el país i la llibertat. Cap tribunal ni cap llei injusta pot impedir la legitimitat dels catalans i catalanes amb el dret a decidir el seu futur, amb el dret a votar i exercir la democràcia. Avui també fem un pas més en la construcció de la nostra independència. Votarem i guanyarem!

El Sr. Pere Parés

El senyor F. Xavier Serra com a representant del Grup Municipal d'ICV-EUiA té la paraula.

El Sr. F. Xavier Serra

Gràcies, senyor alcalde. Bona nit. Abans de llegir la posició que tenia prevista, en tot cas, dos apunts sobre història, perquè han sorgit fins ara. El primer, volia dir que Catalunya és una nació, és una certesa indubtable, des del punt de vista històric i que en aquest moment no ho dubta absolutament ningú; una altra cosa és el que els catalans i catalanes vulguin fer en la seva nació. Que és una realitat històrica nacional, no hi ha cap dubte. Fins al punt, és una realitat històrica nacional, que ara no es recorda, però que el primer president de la Generalitat restaurada a l'any 76, si no recordo ara malament, el senyor Tarradellas, ho va fer com a president de la Generalitat durant l'exili, per tant, a la legalitat republicana, el Govern Suárez li va reconèixer prèvia a la Constitució i a la societat actuals.

Deia el que m'ha precedit, en Jaume, que avui era, és un dia històric, sí, és un dia d'aquells que sembla que participem d'un moment que marcarà el futur del nostre país i de la seva gent. Però és també, però, un dia amb un cert aire agredolç. Nosaltres lamentem que avui hàgim d'aprovar aquesta moció. M'explico: en un país democràtic, com el Regne Unit, no ha estat necessari cap moviment, cap moció ni cap llei escocesa, per tal que Escòcia, que s'uní al Regne Unit el 1707, pogués votar lliure i democràticament la seva continuïtat o la seva marxa cap a la independència. I els escocesos ho han fet amb plena llibertat, en un gran debat nacional seguit per la immensa majoria de la població que, en el seu moment, ha votat massivament. I ho han fet, tot i la divisió del vot, sense cap enfrontament.

Nosaltres, aquí, hem d'agrair a la societat civil, als defensors del dret a decidir, als membres de l'ANC, als centenars de milers de catalans i catalanes que han donat suport a totes les iniciatives que han sorgit els darrers anys, el seu esforç. Sense aquest, sense les seves profundes conviccions i la capacitat de mobilització, avui no estariem aquí aprovant aquesta moció i donant suport a una llei aprovada pel nostre Parlament en el mateix sentit.

La mobilització del dret a decidir és una expressió de la necessitat de canvi en l'àmbit nacional. Aquesta mateixa reivindicació democràtica també s'expressa en altres àmbits que ens afecten. No només els nostres drets nacionals estan amenaçats. També els drets socials, els drets laborals i la mateixa democràcia. No es pot reivindicar el dret a decidir, la relació amb l'Estat espanyol, i negar el dret a decidir davant dels poders econòmics i financers que imposen els seus interessos i provoquen la degradació de la vida de la gent. Vivim en un país que vol decidir, i que vol decidir-ho tot, i això connecta amb la voluntat d'una majoria del poble de Catalunya per obrir un veritable procés constituent i decidir el seu futur polític, tant pel que fa a la seva relació amb l'Estat espanyol i Europa, com pel que fa al model social, econòmic i polític, amb l'objectiu de preservar tots els drets, els drets nacionals i els drets socials. I no farem cap comentari sobre la pretesa recuperació econòmica, que, ja avui, la notícia d'aquests dies és justament la contrària, l'amenaça de recessió econòmica europea de forma greu.

L'Estatut d'autonomia, en l'article 29, reconeix el dret de participar dins del conjunt de drets i principis rectors que han d'inspirar l'acció dels poders públics de Catalunya. Un dret que també és reconegut a l'article 23 de la Constitució, quan disposa que la ciutadania té dret a participar en els afers públics de manera directa. L'Estatut ha desenvolupat aquest dret amb més intensitat i més concreció, reconeixent el dret a promoure la convocatòria de consultes populars a la Generalitat i als ajuntaments, en matèria de les competències respectives. L'article 122 de l'Estatut preveu la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de consultes populars d'àmbit local i també la competència exclusiva per promoure consultes populars en l'àmbit de la seva competència. La llei de consultes populars no referendàries i participació ciutadana estableix el règim jurídic i el procediment de la convocatòria de consultes populars, com a instruments de participació ciutadana dirigits a conèixer la posició o les opinions de la ciutadania en relació amb qualsevol aspecte de la vida pública en l'àmbit de Catalunya i en l'àmbit municipal i el dret a promoure la convocatòria de consultes populars per part dels ciutadans i ciutadanes.

Per tant, l'objecte de les consultes són les qüestions polítiques de transcendència especial per a la ciutadania, en l'àmbit de les competències de la Generalitat de Catalunya, entesa en els termes de l'article 2.1 de l'Estatut d'autonomia, com a sistema institucional en què s'organitza políticament l'autogovern de Catalunya.

Això vol dir que no es tracta d'un referèndum encobert, tot i que és evident que exigeix un esforç interpretatiu a l'Estat espanyol d'acceptar, en el sentit ampli de "competència", capaç d'incloure no només les competències contingudes a la llista del Títol IV, sinó també les activitats i facultats que pot realitzar de manera jurídicament legítima la Generalitat.

Altrament, la consulta no és jurídicament vinculant, té un caràcter consultiu d'acord amb la llei que l'empara. Es tracta de demanar l'opinió de la ciutadania i iniciar els processos polítics, les negociacions i els canvis normatius necessaris per assolir el mandat ciutadà. És evident que tindrà importants conseqüències polítiques i, per tant, la nostra tasca des de la força de la unitat, el consens i la cohesió social és fusionar la legitimitat amb la legalitat.

Alguns diuen que ens hem begut l'enteniment, que estem boixos, que hem perdut el seny, i tota una sèrie de qualificatius en el mateix sentit, per proposar, defensar i votar la Llei de consultes i el dret a decidir. Però, què és més assenyat que escoltar i obeir la veu i la voluntat del poble? Això es una bogeria? Portar la democràcia fins a les seves darreres conseqüències? I què és el que diuen els que defensen el seny, el pretès seny, per no fer res, acceptar impassibles els continuats atacs als nostres drets nacionals i socials i que en una altra conjuntura política permeti, més endavant, que els mateixos que han estat incapaços d'acceptar l'Estatut d'autonomia ens facin una proposta creïble d'avançament nacional i social. Si això és el seny, preferim continuar la nostra bogeria, donar la veu al poble i que aquest decideixi el seu futur amb total llibertat, amb plena dignitat i amb tota l'autoritat que la sobirania nacional atorga als habitants de Catalunya.

En David Cameron va dir, després de la celebració del referèndum d'Escòcia: "Podria haver prohibit el referèndum però sóc un demòcrata."

Doncs sí, les lleis britàniques obligaven que fos el govern del Regne Unit el que permetés el referèndum sobre la independència d'Escòcia, i el seu primer ministre, tot i ser fervent partidari del Regne Unit, ha posat per davant la democràcia a les seves pròpies idees i a la possibilitat de vetar el referèndum. Igual que al Regne Unit, aquí a l'Estat espanyol, el Parlament català demanà, en nom de la immensa majoria dels catalans i les catalanes, que les Corts espanyoles permetessin la convocatòria de la consulta amb el resultat que tots coneixeu.

Potser a més d'un i de dos polítics de l'Estat els convé la lliçó democràtica d'un polític britànic conservador com David Cameron.

ICV-EUiA, defensant el dret de tots nosaltres ha decidit el nostre futur col·lectiu, votant favorablement la Llei de consultes catalana i donant suport al grup de partits catalans que impulsen la convocatòria d'una consulta al poble de Catalunya sobre la seva voluntat

nacional, no podia fer una altra cosa que votar favorablement a la present moció que es presenta a nombrosos ajuntaments de Catalunya, uns 500, per mostrar l'abast i la cohesió del Govern de Catalunya, el Parlament català, els partits que donem suport a la consulta, la societat civil mobilitzada per l'ANC i ara els ajuntaments del nostre país en la defensa del dret bàsic democràtic de votar.

El Sr. Pere Parés

El senyor Ernest Suñé demana la paraula.

El Sr. Ernest Suñé

Sí, sí, gràcies. El ROM estableix que, en cas de vot diferenciat, doncs, pot explicar-se el sentit del vot, a banda del portaveu. Gràcies.

Bon vespre a tothom. La proposició de llei de consultes populars no referendàries i d'altres formes de participació ciutadana, tal com indica la seva exposició de motius, té com a voluntat "incrementar la qualitat democràtica a través de la posada en pràctica de mecanismes de participació ciutadana amb la finalitat de fer més propera l'Administració i assegurar que la ciutadania pugui expressar la seva opinió i ésser escoltada en la presa de decisions que afectin els seus interessos".

Els socialistes hi vam votar a favor, divendres passat, ja que entenem que els seus interessos fan referència a qualsevol aspecte de la vida pública en l'àmbit de Catalunya i en l'àmbit competencial de la Generalitat i dels ens locals. Han de saber, doncs, que aquest marc normatiu no té capacitat per convocar la consulta del proper 9 de novembre en els termes que aquesta està expressada.

La pregunta, per més que s'afirmi que és un mer acord polític sense transcendència jurídica, planteja unes qüestions que ultrapassen les competències de la Generalitat de Catalunya, en afectar directament l'estructura jurídicopolítica de l'Estat espanyol i la seva configuració actual, tal com es dissenya en la Constitució, i, per tant, en tractar-se d'un assumpte de gran transcendència i rellevància polítiques, cosa sense cap mena de dubte evident, l'única via possible per obtenir el parer ciutadà és la d'apel·lar al cos electoral, a la totalitat del cos electoral i això, en aquests moments i dins l'actual marc constitucional, només pot fer-se per la via d'un referèndum, tal com estipula l'article 92 de la Constitució espanyola.

Hi ha més. La pregunta, tal com està plantejada, no garanteix la possibilitat de tots els ciutadans de participar en igualtat de condicions, ja que exclou de la segona part de la pregunta aquelles persones legitimades que hagin respost negativament a la primera part.

La igualtat davant la llei significa, com tots sabem, que davant de supòsits de fets iguals, la norma no pot imposar conseqüències jurídiques diferents. En el dret de vot, la igualtat significa, precisament, vot igual, i aquesta igualtat comporta dues exigències: d'una banda, que tots els ciutadans tinguin idèntica possibilitat d'expressar el seu vot i en les mateixes condicions i, d'una altra, que aquest vot ha de tenir el mateix valor a l'hora de computar-lo per determinar els resultats obtinguts.

Nosaltres, els socialistes, estem d'acord amb una consulta legal i acordada. Canviïn la pregunta, ajustin-la a la legalitat i estarem al seu costat. Ara per ara, és impossible.

He parlat respecte al tema que avui ens ocupa i he deixat palès els arguments del meu posicionament. No vull, però, acabar la meva intervenció sense adreçar-me al Govern del Masnou. Estic decebut. Decebut per la manca de sensibilitat demostrada amb la ciutadania del Masnou en la convocatòria d'aquest plenari, i és per això que vull traslladar al Govern el meu rebuig per l'ús partidista d'aquesta institució. Han convocat un Ple extraordinari per posicionar-se políticament en aquest tema i, en canvi, no ho fan per temes realment importants i transcendents per al Masnou: per a quan el Ple de pressupostos que, ara per ara, segueixen prorrogats? Per a quan un Ple per parlar dels greus problemes socials que afecten la vila, com l'atur, o la fam que passen algunes famílies...? Per a quan un Ple per

reclamar a la Generalitat de Catalunya, principal deutora d'aquest Ajuntament, els diners que ens deuen? O els que deuen a les entitats del tercer sector, o a les farmàcies? Per a quan un Ple extraordinari per parlar de la sanitat? O dels funcionaris als quals han trencat l'economia amb les retallades?

Ja us avanço, si els socialistes governem, les nostres prioritats seran afrontar el problema de les persones, els problemes de la vila. Moltes gràcies i bona nit a tothom.

El Sr. Pere Parés

La portaveu del Grup Municipal del PSC-PM té la paraula.

La Sra. Marta Neira

Gràcies, senyor alcalde. Molt bona nit a tothom.

Bé, jo seré no breu, telegràfica. Bé, com tothom sap, el Partit Socialista de Catalunya ha donat suport a la Llei de consultes populars no referendàries i participació ciutadana. Doncs bé, el Grup Municipal Socialista del Masnou, no en la seva totalitat però sí en la seva majoria, considerem que aquesta llei pot ser el marc legal que requereix la consulta sobre el futur de Catalunya, estem convençuts que pot ser.

Certament, hi ha diversitat d'interpretacions sobre si aquesta llei pot avalar o no la consulta. Les veus discrepants afirmen que la pregunta de la consulta és referendària i que, per tant, quedaria fora de l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei recentment aprovada. Tots nosaltres creiem que si aquest és el problema sempre es pot canviar la pregunta, per tal que la ciutadania pugui expressar la seva voluntat en les urnes, aquest és l'objectiu.

Estem a favor que es porti a terme la consulta, perquè hi ha una gran majoria social que la reclama i creiem, insisteixo, que aquesta llei de consultes la fa viable jurídicament. Per això hem votat a favor d'aquesta moció. Però també volem deixar palesa la nostra postura crítica amb la forma de procedir dels partits polítics nacionalistes i del Partit Popular, per la seva manca d'habilitat, de diàleg i de disposició veritable a la negociació, propiciant d'aquesta manera un enfrontament polític i institucional que segurament no beneficiarà ningú i, possiblement, pot portar a allò que, almenys jo i el meu grup majoritàriament i una gran part de la societat, volem, que és anar a votar i decidir el futur de Catalunya.

El Sr. Pere Parés

Té la paraula ara el senyor Eduard Garcia portaveu del Grup Municipal de CiU.

El Sr. Eduard Garcia

Bona nit a tothom.

Abans, algú que m'ha precedit ha dit que avui era un dia o un Ple històric i és veritat. Segurament avui, sigui el primer cop que es fa un Ple extraordinari per debatre una moció, però és que avui la moció s'ho mereix. És hora de seguir avançant cap al 9 de novembre, és hora de seguir avançant cap a la consulta. Avui hem sentit parlar molt de la Constitució, de l'Estatut, de la Llei de consultes, però a vegades ens oblidem el sentit comú, que alhora és el menys comú dels sentits, i no hi ha res més de més sentit comú que el fet que en una democràcia s'ha de poder votar i això és el que avui estem defensant i això és el que avui podem votar.

És inevitable, en un dia com avui, fer referència a Escòcia, ho han fet també alguns que m'han precedit, alguns d'ells es queden en l'anècdota del resultat, però no van a l'arrel d'aquesta consulta i és que, per obtenir aquest resultat, primer s'ha de poder votar i això és el que nosaltres reclamem. Ja vindrà després el debat per la defensa de les posicions que tothom estimi oportunes i les urnes ja decidiran quin és veritablement el sentit del poble català respecte a la independència de Catalunya. Si una nació com l'escocesa ha pogut exercir el seu dret a vot dins el marc del Regne Unit constituït el 1707, Catalunya també ha de ser capaç de poder fer-ho. El passat 11 de setembre, organitzat per Òmnium Cultural i l'Assemblea Nacional de Catalunya, la V de Barcelona ens va posar en el mapa del món.

Un cop més, després dels actes de l'any passat principalment. Alguns atribuïen la V a voluntat, a votar, a victòria. Jo em quedaria amb la V de valentia, és l'hora de ser valents, hem d'exercir i ens han de deixar exercir el nostre dret a vot. Avui, l'Ajuntament del Masnou es posa inequívocament al costat de la consulta del 9 de novembre i al servei del Govern de la Generalitat, així com al servei de tots els catalans i masnovins, per al bon desenvolupament de la consulta. En un estat en democràcia caldrà acceptar aquest resultat, un resultat que no és més que de voluntat del poble català pel dret a decidir. Gràcies.

El Sr. Pere Parés

Benvolguts i benvolgudes, abans d'acomiadar aquesta sessió vull felicitar tothom i, sobretot doncs, per l'àmplia majoria que ha assolit aquesta declaració. El Masnou s'afegeix al batec de molts i molts ajuntaments que, no solament avui sinó al llarg de la setmana, farem palès aquest compromís amb la ciutadania i amb les institucions del nostre país.

Els ajuntaments també som democràcia i els ajuntaments també representem millor que ningú tothom, aquells que volen votar sobretot. Per tant, la proximitat, sobretot la proximitat, ens legitima per fer valer el camí de la democràcia i el dret a decidir, perquè també depèn de nosaltres. Bona nit.

El senyor Pere Parés i Rosés conclou la sessió.

I, en no haver-hi més assumptes per tractar, s'aixeca la sessió, a les 21.42 hores del mateix dia, de la qual, com a secretària, estenc aquest esborrany, perquè s'aprovi i es transcrigui al llibre d'actes, que certifico.